

O I S O V I N Y

Nepostradatelný informační a inspirační zdroj pracovníků býv. OIS

Pravicový, liberální chem.inž. občasník. Založeno r. 1996

Slovo úvodem

Tak to globální oteplování má něco do sebe. Také se vám ta letošní zima i jaro líbily? Milovníci zimních sportů si zajedou do Alp a kromě snad alergií jsou všichni spokojeni. Manažéři Pražské teplárenské už možná koumají, jak peníze, které lidé uspořili za teplo vytáhnout z jejich kapes nějakým „teplým stočným“. Ale svěží zeleň a rozkvetlé stromy i zahrady nás pozitivně naladily a tak si náladu nenecháme zkazit ani neutuchajícími politickými šarvátkami. Konec konců ekonomice se daří a země vzkvétá. V krajině rostou moderní, barevné tovární haly, nové domy a naše země už dávno ztratila tu zatuchlou šedivost a zchátralost. Užijte si v pohodě to pozdní jaro. Je příjemné, ale bývá krátké a brzy ho vystřídá horké léto.

Motto

„Dej si velký pozor, abys nerozplakal ženu, protože Bůh počítá její slzy.“ *Talmud*

Z reklam, inzerátů a... .

„Zbabělec je člověk, který tváří v tvář nebezpečí myslí nohama“.

„Noc všechno zveličuje; i malou lásku“.

„Kdyby se ženy oblékaly pro jednoho muže, určitě by to tak dlouho netrvalo“.

„Gentleman je pán, který používá kleštičky na cukr, i když je sám“.

„Žena - zázrak boží. Zejména má-li d'ábla v těle“.

„I kdyby tvůj nadřizený byl opravdový osel, nikdy na něho nevolej "hyjé““.

Víte, že?

- Japonská společnost Nichia vyrobila novou laserovou diodu emitující modrofialový laserový parpsek. Plánuje se do druhé generace Blu-ray mechanik. Umožní zapisovat rychlostí 10x na dvouvrstvé Blu-ray disky a až 2x na čtyřvrstvá média. Daleko vyšších rychlostí dosáhne i při čtení.
- Největším letištem světa je Atlanta s 85 miliony cestujících ročně. Druhou a třetí příčku obsadilo Chicago a londýnské Heathrow. Ruzyň odbaví ročně 11 mil. pasažerů. Letadlem loni letělo celkem 4,4 miliardy lidí, to jsou tři čtvrtiny obyvatel Země.
- Dýchání z úst do úst při infarktu víc škodí než prospívá. Z rozsáhlé studie vyplynulo, že pokud se dostaneme do situace, že nás budou zachraňovat podle předpisů, budou naše šance na to, že se z toho dostaneme živí a zdraví menší, než když to zachránáří odbudou. Pokud vynechají dýchání z úst do úst, naše šance vzrostou dvojnásobně! <http://www.osel.cz/index.php?clanek=2532>
- Mělo se zato, že v tropech probíhá vznik nových druhů snadno a rychle a proto že je zde také tak rozmanitá fauna. Byl to omyl, tvrdí zoologové Weir a Schluter, který se z učebnic bude odstraňovat. V teplých krajích totiž probíhá tvorba nových druhů mnohem pomaleji než například v místech mírného pásma. <http://www.osel.cz/index.php?clanek=2530>
- Vrátí se morové rány? A budeme proti nim stejně bezbranní jako byli naši předci ve středověku? Rezistence bakterie Yersinia pestis k antibiotikům je vzácná. První kmen s mnohočetnou rezistencí k antibiotikům označovaný jako IP275 byl izolován od jediného pacienta, který onemocněl v roce 1995 na Madagaskaru. Je jisté, že všechny

bakterie, včetně té morové, získaly plasmid s geny pro rezistenci k antibiotikům z jednoho zdroje. Ten se zatím nepodařilo identifikovat. <http://www.osel.cz/index.php?clanek=2550>

- Japonsko zakázalo Tamiflu pro mladistvé. Tamiflu patří do skupiny léků, které se nazývají "inhibitory neuraminidázy" a je jedním z mála léků proti ptačí chřipce. U teenagerů léčených na chřipku začaly údajně více vyskytovat pokusy o sebevraždu. <http://www.osel.cz/index.php?clanek=2546>
- Vědci z Rensselaer Polytechnic Institute vypátrali nepatrnou baktérii, která by mohla jednoho dne změnit dnešní způsob odstraňování polychlorovaných bifenylů (PCB). Bagrování a spalování zeminy zaneřádné touto rakovinoutrnou látkou, by se mohlo stát minulostí. <http://www.osel.cz/index.php?clanek=2522>
- Globální oteplování: boj, smrt nebo něco jiného? <http://www.osel.cz/index.php?clanek=2544>
- Psychoaktivní látky pro zdraví. Lidé většinou používají látky měnící vědomí k relaxaci a lovu zajímavých zážitků. Tu a tam se najde nějaký zapšklý odpůrce čehokoliv příjemného, který si nedokáže představit, že by na světě mohlo být i veselo. Není jich zase tak mnoho, bývají ale hlasití a tak se psychoaktivní látky intenzivně studují v medicínských výzkumných centrech. Takový výzkum se většinou snaží dokázat, jak je užívání jednotlivých psychoaktivních látek nebezpečné a že by si na ně všichni měli dávat pozor. <http://www.osel.cz/index.php?clanek=2608>
- Poslední americký voják, který padl v květnu 1945 při osvobození naší země někde v okolí Volar se jmenoval Charles Havlata. Že by si osud potpěl na symboliku?
- Vědci z University of Cincinnati (Ohio, USA) zveřejnili výsledky studie, které dokazují, že vdechování prachu s plísněmi může dětský imunitní systém posílit a snížit u nich riziko vzniku alergií v pozdějším věku. Zdá se totiž, že přílišná hygiena a sterilní prostředí může i škodit. <http://www.osel.cz/index.php?clanek=2625>
- Je už globální horečka za zenitem? Lidé ohřívají zemi. Jistě jste už o tom něco slyšeli. Pokud okamžitě všichni nepřestaneme létat letadly, jist maso a nejlépe i vycházet z domu, v dohledné době se všichni uvaříme. Ať chceme, či nikoliv, představa globálního oteplení prorostla naší kulturou. <http://www.osel.cz/index.php?clanek=2621>

Klimatizmus

Zrodilo se nové náboženství nebo snad spíše ideologie? Však mezi tím nejsou zas tak velké rozdíly. Obojí je založeno na výchozích postulátech, které se předkládají k věření. Lidská společnost totiž nemůže žít bez velkých témat, zvlčila by. Aspoň si to myslí vládnoucí politické a ekonomické elity. Ostatně nemyslí si to bezdůvodně, mají s tím dobré historické zkušenosti. S prostými lidmi je to stejné jako s pubertálním dítětem. Zaměstnejte ho něčím, pošlete do nějakého kroužku nebo ať dělá sport a nebude mít tolik času na zlobení. Ať se bojí nějakého nepřítele a ví, že se v rámci boje s ním bude muset uskrovnit. Terorizmus? Také, ale ten není celoplošný. To téma globálního oteplování rozhodně je. Jak to vlastně celé vzniklo? Obdobně jako bouřlivý pokrok analytické chemie s sebou přinesl i honbu na škodliviny v potravinách a životním prostředí, tak nové generace přístrojů a metod umožnily sledovat podrobněji i klimatické poměry na Zemi. Celá tisíciletí po zimě přicházelo jaro, po době ledové kratší oteplení. Znali

jsme to vždy spíše zprostředkovaně a najednou nové přístroje, sítě a satelity umožnily měřit řadu nových jevů a trendů. Vědci je publikovali. Nic však není zadarmo a tak aby v této činnosti mohli pokračovat potřebovali k tomu získat další peníze, další granty. Tak zapojili bulvár. Kdo vám dá miliony jen tak na zmapování teplotních polí nebo tání ledovců? Ale když to podáte jako ohrožení lidstva, je to něco jiného. Stane se z toho veřejný zájem. Řada lidí se na to nabalí a zjistí, že se tím může docela dobře žít. A už to nikdo nezastaví. Důležité je, aby dopad hrozby směřoval dostatečně dopředu a nebyl tedy snadno vyvrátitelný. Že se zatím nic moc neděje? Jen počkejte! Ač u počátečních měření byli spíše američtí vědci, uchytilo se to a rozvinulo především v Evropě, která byla odjakživa chytlavá na dramatické koncepty. Evropa, která se nikdy nedovedla postavit efektivně reálnému hrozcímu nebezpečí raději diskutuje a bojuje s větrnými mlýny. Tak dlouho se bála, aby nezčervenala, až zezelenala. Všimněte si té změny. Z původního tématu hodného možná do nedělní rubriky vznikl během několika desetiletí ekonomicko-politický segment zaměstnávající statisíce lidí mající úctyhodný rozpočet, povětšinou z veřejných fondů. Prorostl už i do OSN, pořádají se mezinárodní konference jako Kyoto ozdobené účastí hlav států. Do jejich služeb se dala i řada jinak renomovaných vědců. Kdo by rád nezkoval svůj oblíbený obor? A ti kteří odmítají hrát hru na blížící se konec civilizace jsou prohlašováni za kacíře. Co na tom, že podnět na Zemi se v minulosti už tolikrát změnilo? Teploty již byly, například v druhohorách, o desítku stupňů vyšší a obsah obávaného oxidu uhličitého více, než dvojnásobný oproti dnešnímu, údajně alarmujícímu stavu. Výsledkem byla mohutná produkce fotosyntézy, které vděčíme dnes za ložiska uhlí. Hladiny moře již byly o desítky metrů výše i níže. Pak přišly doby ledové a v jejich střídavých periodách právě žijeme. Motorem toho všeho je Slunce. Jediný zdroj energie. Zatím poměrně mírný a stabilní, ale rozhodně ne konstantní. Podobně jako žena podléhá jeho chování řadě cyklů od toho nejmenšího jedenáctiletého přes řadu delších a ž po ty, které jsme díky naší krátké existenci prostě neměli šanci objevit. Na mohutných energetických tocích ze Slunce závisí, jak se v interakci se složitým geobiologickým systémem Země bude naše klima vyvíjet. Sami klimatologové přiznávají, že je to tak složité, že výsledky mohou být jen velmi přibližné. Například Chabibullo Abdusamatov, vedoucí laboratoří kosmických výzkumů Pulkovské observatoře Ruské akademie věd uvádí jiné výsledky. „Klimatické změny, pozorované v poslední době, jsou způsobeny neobyčejně vysokou úrovní a dlouhodobým trváním nárůstu intenzity energie, vyzařované Sluncem téměř v průběhu celého minulého století.“ Zvyšování množství skleníkových plynů v atmosféře není tím hlavním činitelem. Tuto hypotézu potvrdily výzkumy vzorků ledu, odebraných pomocí vrtů z hloubek 3 km v ledovcích Antarktidy a Grónska. Vědci zjistili, že ještě v období před érou industrializace, kdy o průmyslové činnosti člověka nebylo ani vidu, ani slechu, kolísalo množství oxidu uhličitého v atmosféře a docházelo ke změnám klimatu. Výzkum vzorků ledu také ukázal, že značné zvýšení množství oxidu uhličitého v zemské atmosféře nikdy nepředcházelo oteplení klimatu na Zemi, ale vždycky následovalo až po zvýšení teploty. „Takto jsme dospěli k názoru, že současný vzrůst koncentrace oxidu uhličitého v ovzduší je důsledkem zvýšení teploty světových oceánů, což je především způsobováno vyšší intenzitou slunečního záření,“ dodává Chabibullo Abdusamatov. Kolem poloviny našeho století dokonce předpokládá mírné ochlazení, podobné tomu, které nastalo v letech 1645 až 1715 v Evropě, v Severní Americe a v Grónsku. Takováto situace může

existovat přibližně 50 let Tolik jeden z řady opozičních názorů. Konec konců naše učebnice stále ještě uvádějí, že do 5-10 tisíc let nastane další doba ledová.

Ale kněží globálního oteplování už burcují bohabojný lid aby se kál a platil za své hříchy odpustky ve formě drahých opatření na omezení exhalací oxidu uhličitého. Nejsou to většinou vědci, ti si s novými granty spokojeně bádají dál. Jsou to politici, úředníci a aktivisté, kteří si přece také svůj chleba musí zasloužit. Je zajímavé, že vědci, kteří možná upozorňují na mnohem reálnější hrozbu naší civilizaci, srážku s větším kosmickým tělesem, zatím vůbec neuspěli. Chybí jim ta celoplošnost, co když přiletí jen menší těleso, ale hlavně nemohou říct, že přiletí už za života našich pravnuků. Možná se to změní, až některý ambiciózní bulvární novinář trochu přihne pravděpodobnost. To vůbec nemluví o hrozbě podle mne největší, kterou je explozivní přelidnění na naší planetě. To je však kupodivu politickým tabu protože politici cítí, že na tom si kariéru nevybudují. A tak nás straší a mnohé i živí hrozby zástupné. Vždyť naše technická civilizace je také součástí a výsledkem přírodní evoluce druhů a patří na naši planetu. Vždy, když jsme se opájeli myšlenkou poručit větru a dešti a ovlivňovat vývoj, nedopadlo to nejlépe. Co si má počít laik, který se v složitě problematické nedokáže orientovat a který se denně atakován nejrůznějšími hrozbami, které se někomu hodí? Říďte se svým zdravým rozumem. Žili jste si doposud svůj život v relativní pohodě? Tak v tom pokračujte a nenechte se znepokojit strachem tu z amerického radaru, E-ček v chlebu, mobilního telefonu u ucha nebo „zaručeným“ nárůstem průměrné teploty v r. 2100 o 1,1 až 6,4 °C. A zvolte si takové politiky, kteří nebudou chtít vybírat další desátky na „ekologické zbrojení“, ale ponechají vám raději prostředky na zvýšení vaší životní úrovně. VH

Pro klid jídelního stolu

Láska prochází žaludkem, obrazně i doslova. Muž dobré jídlo miluje a očekává ho asi tak jako žena něžnou předeheru před milováním. Většina žen dovede ukojit i tuto mužovu potřebu. Přiznejme si tu vlnu endorfinů, která se v nás zmáhá, když se na stůl nese vonící pečínka s oblohou, svíčková nebo jak se ta naše oblíbená jídla jmenují. Chuťové buňky bouří, polykáme víc, než Pavlovův pes a jedinou naší snahou je se do té nádhery co nejrychleji zakousnout. Spěšné „Dobrou chuť“ a pak se do té dobroty pustíme se západem bezdomovce na charitativní vánoční večeři. Žena se chvíli s potěšením dívá jak nám chutná, ale když během druhé minuty zeje půlka talíře prázdnotou, její láskyplný pohled se zvolna mění v znepokojivý tázavý, až se konečně neudrží a řekne „Přece to do sebe jen tak nenaházíš jako v závodce, vychutnej si to pořádně“. Odpovědí „No, nemůžu si pomoci, když je to tak dobrý“ situaci zachráníte jen částečně. V té době si totiž v duchu říká „Tak já se mu s tím hodinu a půl s láskou pliplám a on to jen tak za pár minut splivne“. Ideální manžel totiž po několika spěšných soustech odloží jídelní náčiní, láskyplně se podívá na svou milující ženu a v několika rozvinutých souvětích srozumitelně sdělí jak fantastickou krmí mu jeho drahá polovička připravila. Věťami „Něco tak fantastického jsem ještě nejedl“ nebo „Zase se ti miláčku podařila pohádková pochoutka“ můžete situaci zachránit. Nemáte-li zcela čisté svědomí nebo jste zapomněl vyluxovat, pak to může spravit už jen „Tak takovou dobrotu jsem nejedl ani u maminky“. Konec konců vžijte se do její situace. Je to jako kdybyste celý víkend v potu tváře malovali byt a žena po návratu od maminky poznamenala „Jéje, my máme vymalováno. Ale ten hrozný zelený odstín se přece nehodí k závěsům“. Jsou totiž ženy, pro které kuchyně není svatyně, vařením plní jen svou genetickou povinnost a dovedou si představit tučet lepších způsobů jak trávit čas. Pozorovali jste někdy svou ženu při vaření? Doporučuji si někdy sednout opodál a jen se dívat. Ženy jsou totiž při vaření nesmírně činorodé. Zatímco muž dělá vždy jen jedno jídlo najednou a teprve po jeho dokončení přejde na přílohu či další, žena si klidně a naprosto nepochopitelně najednou rozdělá polévku, těsto na knedlíky, v troubě peče pečeni a dodělává salát s dresinkem. A nějakým zázrakem to vše dokončí. Jako by se ženy uměly nějakým kouzlem zmnožit v

prostoru a čase a jsou ve stejné chvíli matkami, kuchařkami, uklízečkami, pradelkami, vychovatelkami a jak sami říkají, když už je toho i na ně moc, také služkami a otrokyněmi. Co se týká ocenění jídla, moje žena zavedla celkem rozumný kompromis. Pokud do třiceti sekund od zahájení konzumace zapomeneme jídlo komentovat řekne klidným nevýhrudným hlasem jen „Tak co?“ Samozřejmě chválíme, nejen pro klid domova, ale také proto, že žena je skutečně výtečná kuchařka. Někdy jsme i přistiženi, že chvála předchází prvním polknutí sousta a i to je, kupodivu, neseno nelibě. Pokud nás chuť nové speciality zaskočí vyjádříme to lapidárním „No je to rozhodně zajímavé a zvláštní“ a žena už ví, že tento rok by se tohoto jídla měla raději vystříhat. A tak je klid rodinného kotlíku zajištěn. To samozřejmě nevylučuje, že u nás při kávovém dýchánku s desertem neuslyšíte věty typu „Tak ty už to máš zase zblafnutý?!“

z připravované knihy "Vše, co jsem v životě potřeboval vědět mi pověděla má žena"

Nevážně o původu názvů

Volby

Když staří Čechové volili starostu obce, odehrávalo se to většinou v místní hospodě. Volební kampaň probíhala tak, že strany obsadily protilehlé stoly, posílily se pivem a vychvalovaly své kandidáty. Protistrana kontrovala a volala "Takovýho vola přece nemůžeme zvolit". Není divu, že se pro toto klání ujal výstižný název volby.

Entropie

V idyllických dobách minulého století se v sousedství pražské polytechniky nacházela známá hospoda „U jelena“. Do jejího útulného prostředí chodili odkládat své paroží a zapíjet svůj žal podvedení manželé a milenci. V mnoha případech se věnovali této činnosti tak intenzivně, že propili nejen své jmění, ale i játra a ledviny. Personál s chutí tipoval, jak dopadne ten či onen zhrzený milenec a k jejich „Ten propije“ se brzy připojovali i počestní hosté. Mezi nimi býval během své pražské stáže i známý fyzik Clausius, kterému se tato hospůdka a její atmosféra natolik zalíbily, že podle oblíbené fráze "Ten propije" pojmenoval i svoji proslulou stavovou funkci - "entropie". Konec konců vyjadřuje taky zmar.

Mužská čeština - slovníček pro dámy

Mám hlad! = Mám hlad!

Jsem unavený. = Jsem unavený.

Chce se mi spát. = Chce se mi spát.

Nechceš jít do kina? = Případně bych se s tebou rad vyspal.

Můžu tě vzít na večeři? = Případně bych se s tebou rad vyspal.

Můžu ti někdy zavolat? = Případně bych se s tebou rad vyspal.

Smím prosit? = Případně bych se s tebou rad vyspal.

Nechceš si mailovat? = Případně bych se s tebou rad vyspal.

Hezké šaty. = Pěkný výstřih.

Vypadáš napjatě. Já tě namasíruju. = Chci tě osahávat.

Co se děje? = Nevím, proč z toho děláš takovou vědu.

Co se děje? = Jaké bezvýznamné samozřirající psychické trauma na tebe zase přišlo?

Co se děje? = Myslím, že dnes ze sexu asi nic nebude.

Nudím se. = Nechceš se raději milovat?

Miluji tě. = Chci se s tebou vyspat teď hned.

Taky tě miluju. = No, tak jsem to řekl, tak už se snad můžeme věnovat sexu.

Ano, líbí se mi tvůj nový účes. = Je to stejné, jako dřív.

Ano, líbí se mi tvůj nový účes. = Stalo to 500,- a není vidět žádný rozdíl.

Promluvmě si. = Snažím se tě ohromit tím, jak jsem hluboce vnímavý a možná se potom se mnou vyspíš.

Vezmeš si mě? = Chci, abys už nemohla legálně spát s jinýma.

Jak je to s inflací i jinak?

	2002	2003	2004	2005	2006
HDP bil.Kč	2,46	2,58	2,78	2,97	3,20
růst HDP %	1,9	3,6	4,2	6,1	6,1
St.dluh mld.	395	493	593	691	802
Kč/€	30,8	31,8	31,9	29,8	28,3
Kč/\$	32,7	28,2	25,9	23,9	22,6
inflace %	1,8	0,1	2,8	1,9	2,5
nezam. %	7,3	7,8	8,3	7,9	7,1
tis.naroz.	92,8	93,7	97,6	102,2	105,8
tis.zemřelých	108,2	111,3	107,2	107,9	104,4
celk.přirůstek	-3,1	+8,2	9,1	30,5	36,1
tis.sňatků	52,7	48,9	51,4	51,8	52,9
tis. rozvodů	31,7	32,8	33,0	31,3	31,4
tis.potratů	43,7	42,3	41,3	40,0	39,9

Pozn.: Za celkový přírůstek obyvatelstva může přistěhovalec.

A slovo závěrem

Lidstvo si nedá pokoj – víte jak bude vypadat ta příští totalita? Já ano, bude ekologická. Úzká skupina lidí začne ve jménu obecných vyšších a na první pohled chvályhodných ideálů říkat těm ostatním jak mají žít a chovat se. Ti první to možná myslí i idealisticky dobře, jako u počátků většiny zel. Ale záhy jsou tu zákony a to už není o tom vyber si náboženství, zda ho chceš uctívat nebo ne. Je to povinné pro všechny, přece ve jménu vyššího ideálu. A tady se nabalí kariéristé a lidé tušící moc a peníze. Postupně už nepůjde o nějakou přírodu nebo světlé zítřky (jak podobně našim zkušenostem), ale o osobní a skupinové zájmy nové kněžské elity. A než se nadějeme budou kolem vlát zelené prapory a zkuste jít proti masám. Jak se tomu bránit? Moc naděje není. Neubránili jsme se přece ani předcházejícím totalitním ideologiím. Ale zdravý rozum a prosazování svého vlastního názoru by třeba mohlo pomoci. Říct ano, odpad třídít budu a splašky do přírody zbytečně vylévat nebudu, ale blokovat dálnice kvůli bylinkám a čolkům odmítám, když naše děti místo toho budou dýchat exhalace v městech. Nechci obětovat část životní úrovně své rodiny na ekologické daně a zdražovat výrobu pro různé akce ekologické administrativy a jejich odpustky. Co bude za 100 až 500 let? Nechme také nějaké problémy budoucím generacím. Budou na ně i lépe vědomostně vybaveny.